

عنوان مقاله:

بررسی انواع کنایه و محتوای آن در قصاید پروین اعتصامی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

معصومه صالحی طریق

خلاصه مقاله:

کنایه یکی از مهم ترین و رایج ترین ابزارهای بلاغی در شعرهای تعلیمی است که بسیاری از شاعران به آن توجه داشته و به تناسب سخن خود از آن بهره ی کافی برده اند. یکی از این شاعران پروین اعتصامی است. اشعار پروین که شامل قطعات، مثنوی ها و قصاید اوست تلفیقی از دو جریان نو و سنتی است دیوان پروین، مجموعه ای است یکپارچه با خصوصیت های سبک شناختی و هماهنگ. پروین در شعرهایش کوشیده است تا با شیوه ای تازه، فضیلت ها و رذیلت ها را برای مخاطب تبیین کند. قصاید او که به پیروی از شاعران سبک خراسانی به ویژه ناصر خسرو قبادیانی سروده است ساختاری سنتی دارد اما زبان او ساده و روان و قابل فهم است. او در انتقال مفاهیم به مخاطب انواع کنایه را در خدمت کلام خویش گرفته است که در این پژوهش محتوای کنایه و کارکردهای آن در قصاید این بانوی بلند آوازه بررسی و برای هر یک مثال های متعدد بیان شده است.

کلمات کلیدی:

پروین، اعتصامی، قصاید، کنایه، محتوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1402565>

